

e-ISSN: 2630-6417

International Journal of
Social, Humanities and
Administrative Sciences
(JOSHAS JOURNAL)

Vol: 8 Issue: 57
Year: 2022 October
Pp: 1285-1290

Arrival
18 July 2022
Published
25 October 2022

Article ID
64659
Article Serial Number
03

DOI NUMBER
<http://dx.doi.org/10.29228/JOSHAS.64659>

How to Cite This Article
Çelik, A. (2022). "Geleneksel
Türk Halk Müziğinde Çalgısal
Türlerin Biçim Analizi",
Journal of Social, Humanities
and Administrative Sciences,
8(57):1285-1290

International Journal of
Social, Humanities and
Administrative Sciences is
licensed under a Creative
Commons Attribution-
NonCommercial 4.0
International License.
This journal is an open
access, peer-reviewed
international journal.

Geleneksel Türk Halk Müziğinde Çalgısal Türlerin Biçim Analizi

Format Analysis of Instrumental Species in Traditional Turkish Folk Music

Aşkın Çelik

Doç. Dr., Manisa Celâl Bayar Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Manisa, Türkiye

ÖZET

Geleneksel halk müziğimiz, edebi açıdan sıla/hasret, gurbet, ölüm, ayrılık, vatan sevgisi gibi konuları işlemektedir. Genellikle bu konular üzerinde sözlü olarak icra edilen halk müziğimiz, günümüze yaklaştıkça geleneksel oyun havaları ve geleneksel dans müzikleri gibi farklı türlerle etkileşime girmiş ve bu sayede çalgısal özellikli türler de gelişmiştir. Dünyada yer alan pek çok müzik kültüründeki gibi geleneksel müziğimizin de kendine has bir yapısı ve kimliğini oluşturduğu biçimsel bir takım unsurları yer almaktadır. Özellikle ritmik ve dizisel açıdan diğer folklorik müziklerdeki gibi icra tavırlarını belirleyen ve etkileyen bu unsurlar, kültürlerarası açıdan farklılık gösterse de, müziğin ortak noktaları açısından belirli tekniklerle analiz edilebilmektedir. Bu sayede özellikle çalgısal türdeki türkülerimizin bu analizler sayesinde kimliği ortaya koyularak dünya kültür mirasındaki yeri tanımlanabilecektir. Bu çalışmanın amacı, geleneksel halk müziğimizdeki çalgısal türlerden seçilmiş olan 6 tür arasında yer alan çalgısal eserlerin analiz edilerek analitik açıdan nasıl bir yapıya sahip olduğunun betimsel olarak ortaya konmasının sağlanmasıdır. Bu türler, "Ağırlama, Bar, Boğaz Havası, Gelin Çıkarma Havası, Güvende ve Halay" olarak belirlenmiştir. Bu türler, önce genel hatlarıyla tanımlandıktan sonra, tür içinden seçilmiş olan ezginin incelemesi, ritmik, melodik, formal, dokusal ve çoksesliliğe uygunluk gibi açılardan değerlendirilecektir. Örnek seçimlerinde özellikle türe uygunluk esas alınmıştır. Yapılan analizler sonrasında bulgular, yönetsel açıdan nitel ve betimsel olarak yorumlanacaktır. Bulguların değerlendirilmesi, çalışmanın amacı olan geleneksel halk müziği türlerinin analizi üzerinden bu ezgilerin çokseslendirilme aşamasındaki pratik yöntemlerin ortaya konulması, bu sayede sağlanacaktır. Çalışmanın önemi, bu süreçte sağladığı katkıya çıkmaktadır. Çalışmanın, özellikle geleneksel halk müziğimizin ezgileriyle çokseslendirme ya da düzenleme yapacak olan müzik yaratıcılarına, müzik öğretmenleri ve öğrencilerine kaynak sağlaması düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Geleneksel Müzik, Çalgısal Tür, Oyun Havaları, Biçim Analizi, Çokseslilik

ABSTRACT

Our traditional folk production works like modern homeland/longing, homelessness, death, pation, suffering and patriotism. Our actions related to the verbal struggle on these issues, interacting with different genres such as plays and action music, and thus the genres have developed instrumentally. Like many music cultures in the world, our traditional music has a unique structure and a set of formal elements that form its identity. These elements, which determine and affect the performance attitudes, especially in terms of rhythmic and sequential music, as in other folkloric music, can be analyzed with certain techniques in terms of the common points of the music, although they differ from cross-cultural point of view. In this way, the place of our folk songs in the world cultural heritage will be defined by revealing the identity of our folk songs, especially in instrumental genres, thanks to these analyses. The aim of this study is to analyze the instrumental works, which are among the 6 instrumental genres selected from the instrumental genres in our traditional folk music, and to provide a descriptive presentation of what kind of structure it has analytically. These types are determined and named as "Ağırlama, Bar, Boğaz Havası, Gelin Çıkarma Havası, Güvende ve Halay". After these genres are defined in general terms, the examination of the selected melody will be evaluated in terms of rhythmic, melodic, formal, textural and polyphonic compatibility. Specimen compatibility was taken as a basis in the selection of specimens. After the analysis, the findings will be interpreted methodically, qualitatively and descriptively. Evaluation of the findings, the analysis of traditional folk music genres, which is the aim of the study, will be provided by revealing the practical methods in the polyphonic phase of these melodies. The importance of the study is revealed in the contribution it provides to this process. It is thought that the study will provide resources to music creators, music educators and students who will make polyphony with the melodies of our traditional folk music.

Keywords: Traditional Music, Instrumental Genre, Traditional Dance Music, Morphological Analysis, Polyphony

1. GİRİŞ

Geleneksel halk müziğimiz edebi açıdan sıla/hasret, gurbet, ölüm, ayrılık, vatan sevgisi gibi konuları işlemektedir. Önceleri sözsüz ve doğaçlama olarak icra edilen halk müziğimiz, zaman içinde edebi formlarla bezenmiş; günümüze yaklaştıkça da diğer türlerle etkileşime girerek çalgısal özelliklerin ortaya çıkmasıyla günümüzdeki hâline ulaşmıştır. Türk makam müziğimize nazaran sözlerin ağırlıklı anonim olarak günümüze ulaştığı halk müziğimiz, biçimsel olarak daha serbest bir yapıyla gelişimini göstermiştir. Halk müziğimiz, folklorün bir parçası olmakla birlikte, farklı ağız ve formlarda icra edilmektedir. Genellikle anonim olarak günümüze ulaşan sözlü geleneksel ezgilerimiz, "türkü" olarak adlandırılırken; sözsüz olan formlar, yöresel çalgı ezgileridir. Türküler, yörelerine göre değişik adlarla adlandırılırlar. Batı Anadolu'da "Zeybek", Karadeniz'de "Horon", Erzurum'da "Bar", Güney ve Doğu Anadolu'da "Halay" gibi birçok ad altında karşımıza çıkmaktadırlar (Şen ve Kıvanç, 2018:28). Yörelere göre verilen bu adlar türkülerini belirttiği gibi, oyun havalarını da kapsamaktadır. Oyun havaları, belirli kurallarla, belirli zamanlarda geleneksel olarak oynanan yöresel oyunların müzikleridir. Oyun havaları veya oyunlu müzikler yalnızca çalgısal olabildiği gibi, söz de içerebilir (Şen ve Kıvanç, 2018:28). Ancak, genellikle çalgısal olarak daha çok icra edilebilmektedirler.

Çalgısal formların, aynı zamanda sözlü formlara nispeten teknik açıdan daha fazla müzikal unsurun varlığına işaret ettiğini söylemek mümkün olabilir. Örneğin, Batı müziğinde de sonat gibi türler, hem bölüm hem ritmik yapıların

değişimi hem de müzikal öğeler arasındaki çeşitlilik bakımından “lied” gibi formlara ziyade daha karmaşık yapılara sahiptirler. Aynı şekilde makam müziğimizdeki son dönem “şarkı” formuna nispeten çalgısal formlardan saz semaisi ya da peşrev de; hem bölüm zenginliği hem de diğer müzikal unsurların çeşitliliği bakımından sözlü türlerden bu bağlamda ayrılmaktadır. Bu açıklamaların yapılmasındaki ana etken, özellikle müzik eserlerinin analizinde çalgısal formların, müzik türünün özelliklerini daha detaylı bir şekilde yansıtaacağı fikridir. Aynı zamanda çalışmanın amacına ilişkin, geleneksel ezgilerin çokseslendirilmesine katkı sağlaması için, halk müziği ezgilerinin çalgısal formdaki parçalarını analitik olarak analiz etmekte fayda olabilir. Özellikle, 20. yüzyıla gelindiğinde Türk müzik sanatı; ulusalçı, gelenekçi ve modern bir çizgide geleneksel motifleri çokseslilik anlayışı içinde yeniden üretime dâhil ederek, evrensel çizgide sanatsal eserler ortaya koymuştur (Tuncer, 2021:5). Bu süreçten sonra günümüze değin, halk müzik ezgilerimiz farklı tür ve yaklaşımlarla ya çokseslendirilmiş ya da özünün bozulmadığı yeni düzenlemelerle tekrar karşımıza çıkmıştır.

Müzik biliminde bir eserin analizi, öncelikle eserin form (biçim) özelliklerine göre yapılmaktadır. Biçim ya da form, oluşturduğu bütünlükle bir müzik eserine estetik yapı özellikleri kazandıran kompozisyon modelidir (Say, 2002:83). Halk müziği ezgilerinin biçim analizi yapılırken, türe ait ezginin öncelikle makamsal ve ritmik özellikleri analiz edilirse, eserin kültür estetiği daha net bir şekilde ortaya çıkarılabilecektir. Bazı yörelerin ezgilerinde ritmik özellikler (örneğin aksak yapılar) öne çıkabilir; ya da başka bir yörenin ezgi üzerindeki tavrısal süslemeleri veya ezgilerin makamsal özellikleri yörenin yapısına göre belirgin bir şekilde ortaya çıkabilir.

Bu çalışmada da analizleri yapılacak olan türlerde yer alan ezgilerin, kültürel tınılarını ortaya çıkartabilecek şekilde parçaların ritmik, melodik, formal, dokusal ve çoksesliliğe uygunluk gibi açıları değerlendirilecektir.

2. ÇALIŞMANIN AMACI

Bu çalışmanın amacı, geleneksel halk müziğimizdeki çalgısal türlerden seçilmiş olan 6 tür arasında yer alan çalgısal eserlerin analiz edilerek analitik açıdan nasıl bir yapıya sahip olduğunu betimsel olarak ortaya koymaktır. Bu türler, “Ağırlama, Bar, Boğaz Havası, Gelin Çıkarma Havası, Güvende ve Halay” olarak belirlenmiştir. Bu türler, önce genel hatlarıyla tanımlandıktan sonra, tür içinden seçilmiş olan ezginin incelemesi, ritmik, melodik, formal, dokusal ve çoksesliliğe uygunluk gibi açılardan değerlendirilecektir.

3. ÇALIŞMANIN YÖNTEMİ

Yapılan analizler sonrasında bulgular, yöntemsel açıdan nitel ve betimsel olarak yorumlanacaktır.

3.1. Seçilen Türler Arasında Analizi Yapılan Ezgilerle İlgili Bulgular

Bu bölümde seçilen geleneksel ezgilerin ritmik, melodik, formal, dokusal ve çoksesliliğe uygunluğu incelenmiştir. Alt başlıklarda yer alan türlerle ilgili genel müzikal bilgiler verildikten sonra, ilgili türdeki ezginin analizi bu kısımda yapılmıştır. Burada “dokusal” unsur, ezginin ses yoğunluğu, sıklığı ve ritmik yapının deseni gibi özellikleri ifade etmektedir.

3.2. Ağırlama Analizi

T R T MÜZİK DAİRESİ YAYINLARI T H M REPERTUAR SIRA No: 279 İNCELEME TARİHİ: 6.4.1987 <u>YÖRESİ</u> SİVAS <u>KİMDEN ALINDIĞI</u> AHMET AYIK-FEVZİ ATEŞ SÜRESİ : ♩ = 60	KÖY AĞIRLAMASI “Halay,,	<u>ÖZLEİYEN</u> ENİŞ GENÇTÜRK CANİT BAŞALAN <u>ÖZLEME TARİHİ</u> 26 NİSAN 1987 <u>NOTAYA ALAN</u> IŞIK BAŞEL

Tablo 1. Sivas Yöresi, Köy Ağırması.

Tablo 1’de yer alan Sivas yöresine ait bu köy ağırması ezgisi, 2/4’lük bir ritme sahip olup; yuvarlakla gösterilen motifler ele aldığında ezgi dokusunun sıkı olmadığı anlaşılmaktadır. Kırmızı ile işaretlenmiş la-mi notası, Hüseyini makamında sıklıkla karşılaşılan 5’li aralık olup, İlerici Armonisi olarak nitelendirilen çokseslendirme yöntemlerine uygun bir aralık yapısına sahiptir. Neva (re) perdesi ile sustain (sus) akoru, eşlik figürü ile çokseslendirilebilecek bir yapıdadır.

3.3. Bar Analizi

TRT MÜZİK DAİRESİ YAYINLARI
TMM REPERTUAR SIRA NO:139
İNCELEME TARİHİ: 22.2.1978

YÖRESİ
ARTVİN

KİMDEN ALINDIĞI
ARTVİN EKİBİ

SÜRESİ:

DERLEYEN
MUZAFFER SARISOZEN

DERLEME TARİHİ

NOTAYA ALAN
MUZAFFER SARISOZEN

ATA BAR

Tablo 2. Artvin Yöresi, Ata Barı.

Tablo 2’de yer alan ve Artvin yöresine ait bu Ata Barı, 12/8’lik bir ritme sahip olup; genellikle 2 veya 4 vuruşa 3 zamanlı bir ritmik yapının denk geldiği barlar, Azeri ve Kafkas müzik kültürünün özelliklerini yansıtır. Yuvarlakla gösterilen motiflerde bu durumun izleri görülmektedir. Çizgiler, birinci analizde olduğu gibi 4’lü aralıkla çıkarak, Hüseyini makam dizisinin özelliklerini taşır. Dokusal olarak sade ve tempo açısından hızlı bir özelliğe sahip olan Barlar, çokseslendirilme aşamasında eşlik partisinin hareketli figürlerle oluşturulmasına olanak sağlayabilir. Kafkas müziğinin kromatik ve yarım perde ile uygulanan çokseslilik anlayışı, Anadolu barlarında da uygulanabilir. Özellikle Akordeon veya Garmon ile bu eşlikler sağlanabilir.

3.4. Boğaz Havası Analizi

TRT MÜZİK DAİRESİ YAYINLARI
TMM REPERTUAR SIRA NO:342
İNCELEME TARİHİ: 2.5.1988

YÖRESİ
BURDUR-DİRMİL-Kızıyaka köyü

KİMDEN ALINDIĞI
SERVET TEKİN-RAMAZAN YALÇIN

SÜRESİ:

DERLEYEN
FERHAT ERDEM

DERLEME TARİHİ
15.7.1987

NOTAYA ALAN
FERHAT ERDEM

BOĞAZ HAVASI

Tablo 3. Burdur Yöresi, Boğaz Havası.

Tablo 3’de yer alan ve Burdur yöresine ait Boğaz havası, 9/16’lık bir ritme sahip olup; Batı Anadolu, Ege ve Balkan ritim yapısındaki aksak müzik kültürünün özelliklerini yansıtmaktadır. Yuvarlakla gösterilen motiflerden de anlaşılacağı üzere türün en önemli özelliği olan insan sesi ve gırtlakla üretilen ezgiler, kararlı bir çizgiye sahip olan düz bir melodik yapıyı ortaya koymaktadır. Doku açısından karmaşık olmayan bir tavra sahiptir ve çokseslendirme aşamasında akor yapısının çok değişmediği bir armonik inşaa sağlayabilir. Ayrıca düzenleme aşamasında, ezgilerin yine insan sesiyle icra edilebileceği bir anlayış da ortaya konulabilir. Doğu müzik kültüründe, “Dengbej” gibi özel ses tekniğinin kullanıldığı yapıları bimekteyiz. Bunun gibi insan sesinin ön planda olduğu türler için uygulanacak çoksesli düzenlemelerde, insan sesi (koro vs.) de ön planda tutulabilir.

3.5. Gelin Çıkarma Havası Analizi

T R T MÜZİK DAİRESİ YAYINLARI
T H M REPERTUAR SIRA No: 163
İNCELEME TARİHİ: 20.5.1982

YÖRESİ
ERZURUM

KİMDEN ALINDIĞI
SUATİŞİKLİ-FUAT LEHİMLER-OSMAN MAVİOĞLU

SÜRESİ : 1. 00

GELİN ÇIKARMA HAVASI

DERLEYEN
ERZURUM RADYOSU

DERLEME TARİHİ

NOTAYA ALAN
YÜCEL PAŞMAKÇI

AĞIRCA

Tablo 4. Erzurum Yöresi, Gelin Çıkarma Havası.

Tablo 4'te yer alan ve Erzurum yöresine ait bu Gelin Çıkarma Havası, 10/8'lik bir tartıma sahiptir. Genelde Türk aksağı veya Curcuna olarak adlandırabileceğimiz 2+3 ya da 3+2 ile oluşan 2 zamanlı (5/8) veya 4 zamanlı (10/8) bu tip ritmik tartımlarda ilk vuruşlarda sus görülebilmektedir. Dokusal olarak, önceki örneklerdeki gibi karmaşık bir nota dizgisine sahip olmayıp, en çok bölünmüş yapılar kendini tekrar eden motiflerde ortaya çıkmaktadır. Kare içinde gösterilen notalar arasında 5'li aralıklar görülmekte ve sonraki ölçülerde yer alan kare içindeki notalar, si ve re arasında gidip gelmektedir. Bu da çokseslilik anlayışında Hüseyini makamının ilgili minörü olan Çargâh (majör tonu) dizisinde bir Dominant fonksiyonu imkânı sağlamaktadır. Düzenlemeye modlar üzerinden bakılırsa, Ionian, Dorian, Mixolydian ve Aeolian dizilerinin sıklıkla kullanıldığı örnekler de referans alınabilir.

3.6. Güvende Analizi

T R T MÜZİK DAİRESİ YAYINLARI
T H M REPERTUAR SIRA No: 433
İNCELEME TARİHİ: 27.2.1992

YÖRESİ
MANİSA / SOMA
KİMDEN ALINDIĞI
ALİ KAVALCI

SÜRESİ : 1. 50

YÖRÜK GÜVENDE

DERLEYEN
NİHAT KAYA

DERLEME TARİHİ
1972

NOTAYA ALAN
NİHAT KAYA

Tablo 5. Manisa Yöresi, Güvende.

Tablo 5'te yer alan ve genelde Güvendelerin bir özelliği olarak 9/2'lik ritmik yapısıyla karşımıza çıkan Güvende ezgileri, tam bir halk dansı olarak karmaşık bir ritmik yapıya sahiptir. Belirli bir motifin, ezginin yapısını belirlemediği güvendeler, tipik bir dans formu olarak, çalgısal türler arasında icra bakımından çalgısal formlara çok uygundur. Diğer örneklerdeki gibi Hüseyini dizisi üzerinde, fakat Karcıgar etkileri ile alterasyon notalarına sahiptir. Özellikle Mi bemol, Fa diyez ve Fa natürel notaları sıklıkla birbirleriyle karşılaşırlar. Yeşil renkle işaretlenmiş olan motif yapıları, Güvendelerde tavırsal özellikler sebebiyle bölünmüş notaların; özellikle 32'liklerin sıklıkla karşımıza çıkmasını sağlamaktadır. Yoğun bir nota dokusuna sahip güvendeler, çokseslilik uygulamalarında, özellikle solo çalgının ön planda olduğu düzenleme örneklerine uygun olabilirler.

3.7. Halay Havası Analizi

T R T MÜZİK DAİRESİ YAYINLARI
T H M REPERTUAR SIRA No: 82
İNCELEME TARİHİ 27_9_1977

DERLEYEN
M. SARIŞÖZEN

YÖRESİ
ELAZIĞ

DERLEME TARİHİ

KİMDEN ALINDIĞI

HALAY HAVASI

NOTAYA ALAN
M. SARIŞÖZEN

SÜRESİ :

Tablo 6. Elazığ Yöresi, Halay Havası.

Tablo 6'daki Halay Havası, diğer halaylarda olduğu gibi genellikle aksak olmayan, 2 ya da 4 zamanlı olarak karşımıza çıkan hızlı tempolu halaylardan biridir. Özellikle 2/4'lük halaylar, temponun hızlı olmasını ve döngünün süreklilik sağlamasına olanak sağlarlar. Motifin, belirli bir döngü üzerinden sağlanması, notalar arasındaki aralıkların da birbirlerine yakın olmasını getirir. Birinci ve ikinci ölçüdeki gibi la linearı üzerinde hareket eden ezgi, yuvarlak ile gösterilmiş 16'lık motiflerle bir döngü oluşturmaktadır. Bu da halayların dokusundaki ritmik desenlerin öne çıktığını bizlere gösterir. Dikkat edilecek olursa, önceki örneklerdeki gibi ses aralıkları çok öne çıkmaz; ancak ritmik cümle parçaları, halayların müzikal kimliklerini ortaya koyar. Bu durum da, halay düzenlemelerinde ritmik çeşitliliklerin çok daha ön planda tutulabileceğini göstermektedir.

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

Yapılan analizlerden ortaya çıkartılacak en önemli noktalardan biri, "texture" olarak tanımlanan ve literatürde "dokusallık" olarak ifade edilen; özellikle yeni dönem müzik formlarının analizinde kullanımına çokça başvuru doku analizi, müziğin hangi kültürden olursa olsun, yapısı hakkında genel bir bilgi sunduğu söylenebilir. Müziğin içeriğindeki yoğunluk, sıklık, süreklilik, vb. gibi parçanın anatomisine farklı bir yaklaşım ortaya koyan dokusallık, müzik form analizinde önemli bir yer tutar. Analizi yapılmak üzere rastgele seçilen halk müziği çalgısal türlerindeki parçaların, türle ilgili özellikleri zaten ortadadır ve müzik bilminde kabul görmüştür. Bundan sonra yapılacak analizler ise, ancak parçaların ya kültürel olarak daha detaylı durumlarını ya da analitik yapılarının farklı bir bakışla sağlanmasına yarayacaktır. Yukarıda analizleri yapılmış parçalardan elde edilen bulgulara göre, halk ezgilerinin çökseslendirilme ya da düzenlemesinde, parça içindeki dokuların, motif biçimi ve tartım desenleriyle ele alınabileceği görülmektedir. Ezgiler, genel olarak belirli bir dizi/makam içinde hareket ederken, sözlü bir müzik anlayışından gelmelerinden dolayı tavır olarak bir süsleme ya da motif çeşitliliği durumu sergilemektedir. Makamsal olarak Hüseyin ve Karcıgar gibi la üzeri makamlarda seyreden ezgiler, 4'lü ve 5'li aralıklar üzerinde bir duruş veya kalış sergilerler. Bu durumda, çökseslendirilme aşamasında 20. Yy. geleneksel çökseslilik yaklaşımları izlenebilir. Bu unsurların dışında, doku analizleri üzerinden, farklı ritmik ve tematik varyasyonlar kullanılarak halk müziğine yine geleneğe sadık ama evrensel bir düzenleme anlayışı kazandırılabilir. Bu nedenle, yapılacak olan düzenlemelere farklı çalgıların katılımı da sağlanabilir

KAYNAKÇA

1. Say, A. (2002). Müzik Sözlüğü. Müzik Ansiklopedisi Yayınları, Ankara.
2. Şen, Y. Ve Kıvanç, M. (2018). "Erzurum Yöresine Ait Oyun Havalarının Türler ve Sınıflandırma Yönünden Tespiti", İnönü University Journal Of Culture And Art, 4(1): 27-40.
3. Tuncer, K. A. (2021). 20. Yy. Çöksesli Geleneksel Türk Müziğinde Stil ve Teknik, Eğitim Yayınevi, Konya.
4. Türkiye Kültür Portalı (2014). "Boğaz Havaları", <https://www.kulturportali.gov.tr/turkiye/denizli/kulturatlasi/bogaz-havalari> (02.10.2014).

İnternet Kaynakları:

Tablo 1. <https://www.repertukul.com/koy-agirlaması-279>

Tablo 2. <https://www.repertukul.com/ata-barı-139>

Tablo 3. <https://www.repertukul.com/bogaz-havası-342>

Tablo 4. <https://www.repertukul.com/gelin-cıkarma-havası-163>

Tablo 5. <https://www.repertukul.com/yoruk-guvende-433>

Tablo 6. <https://www.repertukul.com/halay-havası-82>